

til der er lagt eksproprieret areal, for så vidt arealændringen har påviselig indvirkning på ejendommens værdi. Nr. 9 vurderinger af ejendomme, der er opstået ved opfyldning o. lign. samt vurderinger af andre nye ejendomme, d. v. s. alle de udstykkede, ikke tidligere selvstændigt vurderede arealer, hvor der er sket tinglyst ejerskifte, for så vidt arealet ikke efter nr. 2 skal samvurderes med anden erhververen tilhørende ejendom.

Det er i motiverne til 1956-loven nævnt, at de omtalte omvurderinger efter arealændringer svarer til den hidtidige praksis på dette område, alene suppleret med de af § 4-vurderingerne nødvendiggjorte regler, og at endvidere også nr. 6: omvurdering af ejendomme, som ved anlæg af jernbaner, gader, veje, pladser o. lign. eller af andre særlige årsager må antages at være steget i værdi, og nr. 11: omvurdering, når forandringer med hensyn til en ejendom ifølge lovens bestemmelser nødvendiggør en ny ansættelse, svarer til de hidtidige bestemmelser (bortset fra, at der selvfølgelig nu ved nr. 6 i modsætning til tidligere også skal ske ansættelse af ejendomsværdi), således at der som helt nye bestemmelser i 1956-loven alene forelå følgende to, begge givet i ejernes interesse: Nr. 7: omvurdering af ejendomme, der har lidt væsentlig skade ved brand, storm o. lign. og nr. 8: omvurdering af ejendomme, der på grund af offentlige foranstaltninger er undergået værdiforringelse, og der ved forlig med eller kendelse af vedkommende myndigheder er tillagt ejeren erstatning herfor.

12. Lov nr. 180 af 7. juni 1958 om ændring i lov om vurdering af landets faste ejendomme flyttede skatteåret for statsejendomsskatterne fra kalenderåret frem til finansåret, så det svarede til skatteåret for de kommunale ejendomsskatter.

13. Ved lov nr. 281 af 7. juli 1960 om ændring i lov om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme blev adgangen til til enhver tid også udenfor de alm. vurderinger og årsomvurderingerne at få foretaget særskilt vurdering af et areal, der påtænkes solgt, udvidet, således at særskilt vurdering deraf nu kan fås foretaget, selvom arealet endnu ikke er blevet udstykket, men blot er afsat i marken af en landinspektør, og be-

regnet af denne, og det dokumenteres, at den pågældende udstykningssag er tilstillet vedkommende kommunalbestyrelse. I disse tilfælde sker vurdering (§ 8, stk. 3-vurderinger) dog foreløbig kun til vejledning ved salget med hensyn til den afgiftspligtige grundstigning og uden virkning for skatteberegningen, der fortsat sker på grundlag af moderejendommens vurdering. Kun hvis udstykningen gennemføres, og det sker inden 1 år, bliver vurderingen endelig og behandles da fra udstykningens dato som de i øvrigt efter § 4 foretagne vurderinger, og får dermed eventuelt skattemæssig virkning sammen med den derefter følgende årsomvurdering. Opnås udstykningen ikke inden 1 år, bortfalder vurderingen derimod, og det til arealet henførte grundbeløb tilbageføres til moderejendommen.

Der indførtes endvidere ved loven af 1960 som yderligere omvurderingsgrund en bestemmelse i nr. 12 i § 2, stk. 2, om at omvurdering skulle ske, hvor en selvstændig vurderet ejendom er solgt for en pris, der ligger mere end 50 pct. over den hidtidige ejendomsværdi. Bestemmelsen var ifølge motiverne begrundet i ønsket om at få de højere værdier, som den højere købesum er udtryk for, hurtigere inddraget under beskatning. Motiverne omtaler bestemmelsen som en slags supplement til nr. 6, idet der også udenfor de områder, hvor særlige offentlige foranstaltninger kunne bevirke omvurderinger efter nr. 6, kunne være områder med så stærke prisstigninger, at det kunne være rimeligt, at der, hvor der ved salg var konstateret en i forhold til vurderingen særlig høj pris, åbnedes adgang til at lade foretage omvurdering.

14. Ved lov nr. 221 af 31. maj 1963 om ændringer i lov om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme blev de førnævnte 50 pct. i § 2, stk. 2, nr. 12 forhøjet til 75 pct. Samtidig fastsatte loven, at ved de omvurderinger, der i tiden indtil 13. alm. vurdering pr. 1. september 1964 fandt sted i henhold til nævnte nr. 12 eller efter ejerens begæring af landbrugsejendomme, der er beliggende indenfor områder, der omfattes af en godkendt byudviklingsplan, skulle grundværdien ikke ansættes efter „bondegårdsreglen“ i § 14, men efter reglerne for andre ejendomme i § 16. Det samme skulle